

Power to X

Torsdagsbarn-trilogien 1

Roman af Dennis Gade Kofod

Peoples, 2.september 2022

310 sider

**Anmeldereksemplar doneret af
forlaget**

Bagsidetekst:

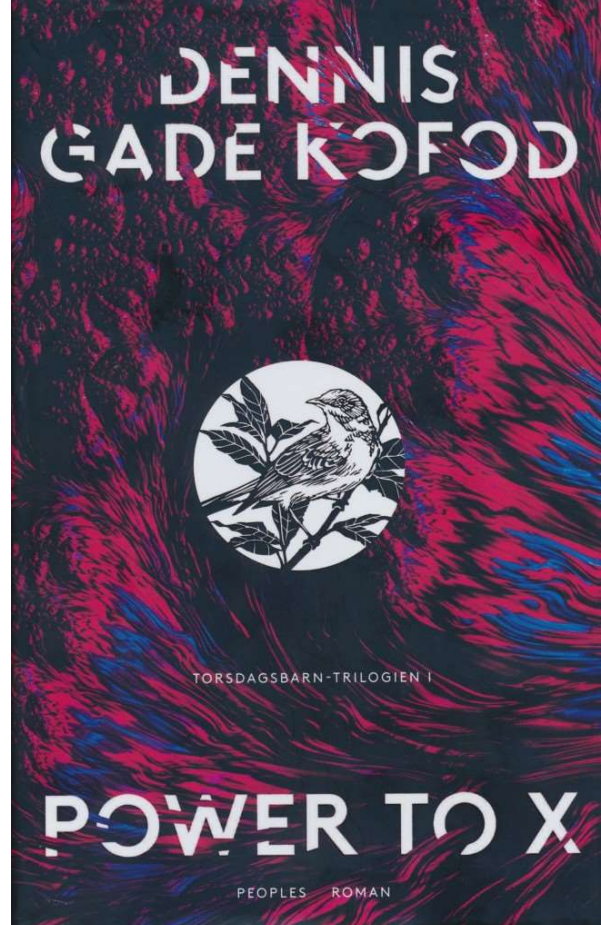
Joan Kofoed Stine er lærervikar og ofte sulten. Og så er hun torsdagsbarn. Altså synsk

Da en kvinde findes myrdet og rituelt parteret i Rønne, forundres Joan over, at der ikke er nogen hjemløs sjæl. Men hvem skal mon bruge en hjemløs sjæl? Hun aner en forbindelse til den magtfulde Havneformand, der vil bringe vindmølleparkerne til Bornholm.

Power to X er en roman om magt og medfølelse og er første bind i Torsdagsbarn-trilogien.

Selv om Dennis Gade Kofoed er 'førdet' (en, der ikke er født på Bornholm) og 'kun' opvokset og bosiddende på Bornholm, så kan ingen, der læser *Power to X* være i tvivl om, at han har fået Bornholm godt og grundigt ind under huden.

Hans skrivestil med ofte at indlede lange rækker af sætninger med en persons navn, hun eller han, måtte jeg

lige vænne mig til, men da den bruges konsekvent, blev det hurtigt til en signatur, som jeg personligt synes om.

Tidligt i romanen stødte jeg på 'Guldbilletmanden,' og selv efter at have læst hele bogen, er jeg stadig i tvivl om, hvem han er.

Derimod synes jeg det en herlig ekstra dimension i handlingen, at vi ser meget af den gennem øjnene på en afdød, der usynligt for andre end torsdagsbørn (personer, som er synske) kan bevæge sig frit rundt mellem os almindelige dødelige.

Dertil kommer endnu et par dimensioner, idet både hovedpersonen Joan og andre synske, som der er en del af, ofte taler med afdøde personer og med dyr.

Power to X åbenbarer ikke kun denne ukendte virkelighed for læseren, men også at der er både Good Guys og Bad Guys blandt torsdagsbørn, så værsgo' – herfra er der serveret mystik og spænding.

Hvor en tegner og kunstmaler skildrer deres motiver med streger og farver, bruger en forfatter ord til at skabe billeder for en læsers indre øje. Dennis har jeg lyst til at sammenligne med Sven Nordqvist, der er kendt for sine billeder fulde af finurlige og overraskende detaljer, for Dennis tager sine læsere med rundt i Rønne og beskriver dens gader, bygninger, havn og parker, så enhver fører kan spare billetten til hurtigfærge eller fly for at 'se' byen.

En specialitet i bogen er Dennis' anvendelse af tekster fra et hav af sange, som passer ind i handlingen og er med til at understrege de stemningsbilleder han 'tegner'.

En anden er anvendelsen af lange og mange sætninger på bornholmsk. De fik mig i desperation til at konstatere, at Google Translate ikke dækker bornholmsk. Derfor synes jeg Dennis bør begrænse det til korte markeringer, og kan han alligevel ikke holde sig fra at benytte det i trilogiens næste to bind, så bør han i det mindste indføje en henvisning til oversættelser bag i bogen. Af sidste side i *Power to X* fremgår det jo, at han selv har måttet hente hjælp til de bornholmske tekster, så hvorfor skal læserne så svigtes?

Bortset fra de ærkebornholmske tekster, så er romanen skrevet i et farverigt, inspirerende og ligefremt sprog, hvor korrekturlæseren dog ikke har haft en af sine gode dage. De kan ikke helt undgås, de der stavefejl, men i *Power to X* overskrider antallet min tolerancegrænse – især de, som kan findes og rettes ved brug af stave- og grammatikkontrol.

Lad nu ikke dette halvsure opstød, som alene er ment som en løftet pegefinger til forlag og forfatter, afskrække dig fra at læse første bind af *Torsdagsbarn-trilogien*, *Power to X*, hvis du er til fantasy, for det er en rigtig god bog, og jeg ser frem til at læse de to næste bind.

Johannes Lundstrøm